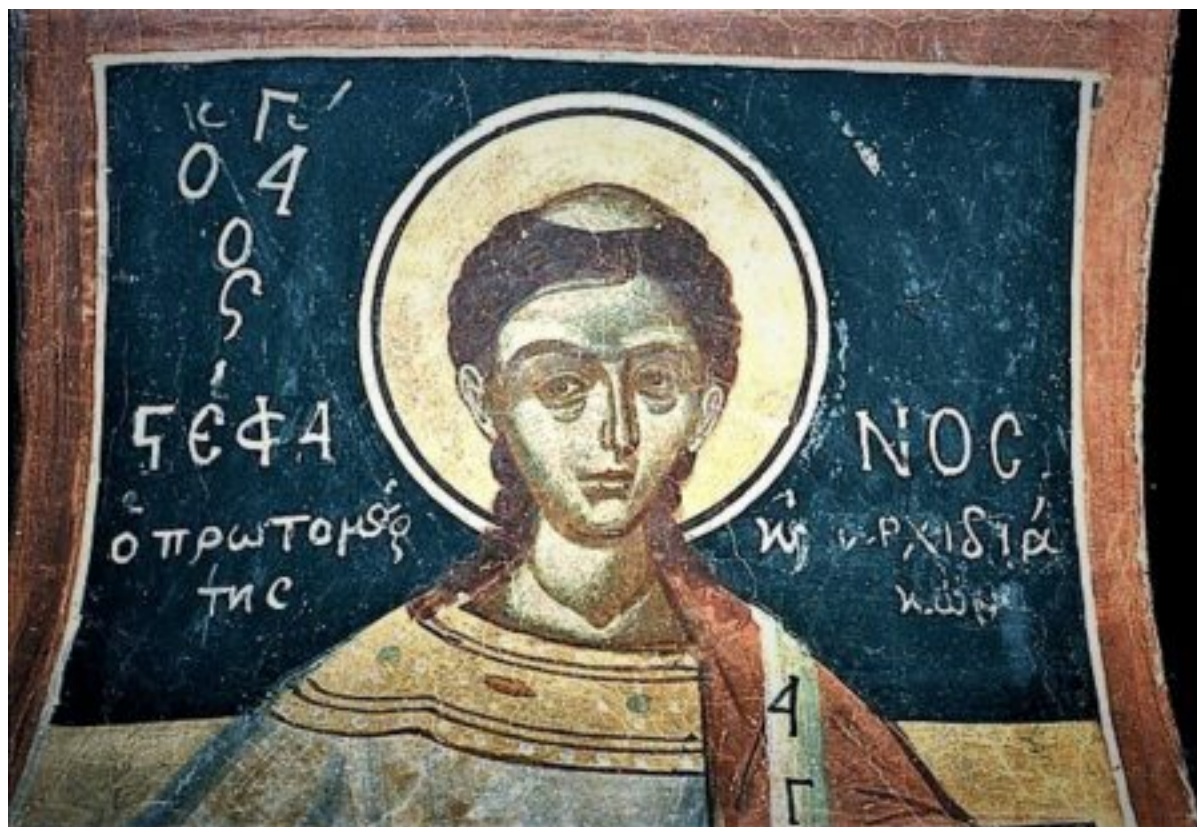

27 Δεκεμβρίου 2020

Ο άγιος Στέφανος του εμφανίστηκε μέσα σε λάμψη φωτός και τον παρότρυνε να ιερωθεί!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο άγιος Στέφανος ο Πρωτομάρτυς και Αρχιδιάκονος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γεννήθηκε στη Χλώρακα [στην επαρχία Πάφου της Κύπρου] από ευσεβείς γονείς πιστούς λάτρεις της Χριστιανοσύνης που κατάφεραν να εμφυτεύσουν στην καρδιά του την ίδια αγάπη. Από μικρός ήθελε να ενδυθεί τα ράσα αφού αγαπούσε τα θεία και συνεπαιρνόταν από τη μυσταγωγία που ένωθε όποτε από μικρός με τον πατέρα του κάθε Κυριακή πήγαιναν να λειτουργηθούν στην εκκλησία της Παναγίας της Χρυσοαιματούσας.

Όταν μεγάλωσε έγινε ένας ήρεμος άνθρωπος χαμηλών τόνων που κοίταζε την οικογένεια του και την εργασία του, αλλά που ακόμα είχε μέσα του την επιθυμία της ιεροσύνης. Οι συνθήκες δεν του επέτρεψαν να πραγματοποιήσει αυτό που ήθελε, και όταν τα χρόνια πέρασαν, πήρε απόφαση ότι θα έμενε παντοτινά απλός πολίτης, ένας απλός πιστός Χριστιανός.

Παντρεύτηκε και νοικοκυρεύτηκε στη Γεροσκήπου [της Πάφου]. Έκαμε κάμποσα παιδιά, που για να τα ζήσει έκαμνε διάφορες εργασίες δουλεύοντας σκληρά νύχτα και μέρα, αφοσιώθηκε εξ ολοκλήρου να τα αναγιώσει [αναθρέψει], να τα μεγαλώσει και να τα μορφώσει. Κάθε Κυριακή τους στοίβαζε όλους, σύζυγο και μωρά μέσα στο μικρό του αυτοκίνητο και πήγαιναν στην εκκλησιά της Παναγίας στη Χλώρακα όπου συναπαντιόνταν όλοι οι στενοί συγγενείς, γονείς, παιδιά και εγγόνια.

Αυτή η κατάσταση η ίδια ακριβώς, διαρκούσε για χρόνια και δεκαετίες, ήταν μια ρουτίνα που δεν θα μπορούσε να την φανταστεί διαφορετικά. Ήταν μια συνήθεια που τον ευχαριστούσε, ήταν με αυτό τον τρόπο που ερχόταν σε άμεση επαφή με το Θεό όπως ο ίδιος πίστευε, έτσι αναπλήρωνε το κενό της μη πραγμάτωσης του ευγενούς ονείρου του.

Αυτά μου έλεγε ένα βράδυ καθισμένοι στο καφενείο του χωριού, και εγώ τον παρηγορούσα λέγοντας του ότι τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, και αν μέσα του ένιωθε καλός Χριστιανός και ενεργούσε Χριστιανικά, σίγουρα πνευματικά ήταν ανώτερος από πολλούς παπάδες.

Ο καιρός περνούσε, μια άλλη μέρα που συναντηθήκαμε και κάτσαμε να τα πούμε, τον άκουσα ξαφνιασμένος να μου λέει: “Αποφάσισα να πάω [να γίνω] παπάς”.

Η έκπληξη μου ήταν μεγάλη, δεν πίστευα αυτό που άκουγα, διότι είχε στη ράχη του 50 χρόνια ηλικίας, μεγάλα παιδιά και εγγόνια. Του ζήτησα να μου εξηγήσει γιατί πήρε αυτή την απόφαση, δηλαδή τώρα που ξεκινούσε η τρίτη του ηλικία, αποφάσισε να ιερωθεί, να αρχίσει το διάβασμα για να μάθει να λειτουργεί, να ψάλλει και να ιερουργεί.

- Άκουσε μου, μου λέγει. Ήμουν στην εργασία μου και φύλαγα νυχτοφύλακας. Τις πρωινές ώρες περίπου ένα βράδυ, άκουσα πατημασιές να με πλησιάζουν. Υπέθεσα ότι ίσως να ήταν κάποιος κλέφτης, και του φώναξα να σταματήσει.

Αλλά πάλι τα βήματα ακούγονταν και με πλησίαζαν. Για δεύτερη φορά φώναξα σταμάτα, καμία απάντηση πάλι δεν έλαβα. Σήκωσα τον ασύρματο για να καλέσω βοήθεια, και αυτός έδειχνε να μην λειτουργεί.

Ξαφνικά, αντί για κλέφτη, βλέπω μπροστά μου να στέκει μια ανθρώπινη φιγούρα μέσα σε λάμψη φωτός.

Όπως τον είδα, δεν φοβήθηκα, γιατί αναγνώρισα στο πρόσωπο του την μορφή του Αγίου Στεφάνου της Λέμπας [χωριό της Πάφου] που απεικονίζεται σε ένα εικόνισμα στο τέμπλο του ιερού στο παλιό ξωκλήσι του. Με ήρεμη φωνή με ρώτησε γιατί

φοβάμαι να γίνω παπάς, αφού αυτό είναι το όνειρο της ζωής μου.

Χωρίς να συνειδητοποιώ ποιον είχα απέναντι μου, του απάντησα ότι πέρασε ο καιρός και τα χρόνια μου ήταν τόσα πολλά, που δεν θα ήταν συνετή μια τέτοια απόφαση.

Μου είπε να μην φοβάμαι τα χρόνια, και με ρώτησε πόσα χρόνια θέλω ακόμα να ζήσω για να υπηρετήσω τα θεία τα οποία πρεσβεύω.

Γύρισε και έφυγε, και ενώ έσβηνε το φως που τον περιέλουζε, τον άκουσα να με παροτρύνει να γίνω τώρα παπάς, και να κηρύξω σε όλους να μετανοήσουν.

Όταν σε λίγο κατάλαβα ότι έγινε ένα θαύμα και μου φανερώθηκε ο Άγιος Στέφανος, μέσα σε μεγάλη κατάνυξη και δακρυσμένος από χαρά και ευτυχία, σήκωσα τον ασύρματο για να βεβαιωθώ, και τον είδα να είναι σε λειτουργία.

Είχε σταματήσει εκείνη την ιερή στιγμή που μου φανερώθηκε ο Άγιος, ήταν απόφαση του Θεού να σιγήσει τόσο όσο να μου μιλήσει ο Άγιος Στέφανος. Τώρα ήταν εντάξει, ήταν ένα σημάδι απόδειξη πως η Άγια φανέρωση συνέβηκε στην πραγματικότητα και όχι στη φαντασία μου ή στο όνειρο μου.

Πήρα την μεγάλη απόφαση τώρα, σ αυτή την ηλικία να ιερωθώ, να αρχίσω το διάβασμα για να μάθω να λειτουργώ, να ψάλλω και να ιερουργώ.

Κείμενο του συγγραφέα Κυριάκου Ταπακούδη με τίτλο "Η ιστορία του Παπασταύρου, η μεγάλη απόφαση" από το μπλογκ:
<http://agiosstefanoslempas.blogspot.com/> ανάρτηση
http://agiosstefanoslempas.blogspot.com/2014/11/blog-post_35.html